

A. n.

DISSERTATIO GRADUALIS

De

ASTROLOGIA JUDICIARIA,

Quam,

Consent. Ampl. Fac. Phil. in Reg. Acad. Aboëns.

Sub PRÆSIDIO

MAG. NICOLAI
HASSELBOM,

Mathem. Profess. Reg. & Ord.

Publicæ disquisitioni subjicit

JACOBUS NILKAN,

NTLANDUS,

Die XVII. Maji Anno MDCCXLV.

Horis ante meridiem solitis.

ABOÆ, Excid. JOH. KIÆMPE, Reg. Ac. Typ.

ASTROLOGIA
UNIVERSALIA
MAGNIFICA
HARBERGII
ACADEMIA
ALBONENSIS
DUX MATHIAS
AETATIS AET
Dissertatio quodam
ad

§. I.

QVanta laude & utilitate scientia astrorum, principiis Phyllo Geometricis innixa, quæ uno nomine Astronomia dici solet, le omnibus, veris rerum æstimatoribus commendet, nemo facile ignoraverit. Hæc enim non jucundissima solum rerum, quibus universum constitutur, contemplatione affundit animum, sed & ad immensa supremi Creatoris attributa condigne celebranda mentem præjudiciis vacuam plana deducit via. Disciplinis quoque Geographiæ & Chronologiæ maximo est adjumento Astronomia, cuius ope telluris figuram, magnitudinem, locorum situm & distantias investigamus, certamque anni mensuram, & res gestas secundum temporum seriem dispositas signamus. Eximia denique, quæ cepit incrementa, huic scientiæ debet navigatio, cuius beneficio per vastum oceanum, ubi non ad alia, quam quæ ex astris desumuntur, indicia navis dirigitur, interque non devium tenentes ultimas terrarum oras invisunt naves mercatoriae & bellicæ.

Quæ admodum ergo ab omni fere antiquitate non defuerunt, qui Astronomiæ, ob insignem ejus utilitatem, laudandam adhibuerunt operam; Ita etiam reperti sunt, qui turpiter astrorum consideratione abusi-

A *allion tab m. super-*

superstitiosum illis in hæc terrestria attribuerunt influxum. Enata hinc est distinctio inter Astronomiam & Astrologiam, quorum illa gentinam astrorum scientiam comprehendit, hæc hypothesis involvit, qua astris in hæc sublunaria superstitionis, & vanus, nec facile demonstrandus, adsignatur influxus; Hujus vanitatem, in præsenti, quantum licet, breviter enarrare atque exponere constituimus. Tuum vero est C. L. ea, qua soles humanitate, innoxios æqui bonique consulere cœnatus, & quæ desunt tua supplere eruditio.

§. II.

Quamvis Astrologiae nomen apud veteres bonam habeat significationem, denotetque scientiam, qua astra per causas & rationes cognoscimus, seu partem Astronomiae Physicam; vel etiam Astronomiam integram; ob maculam tamen, quam nobilissimæ disciplinæ intulit hæc artium vanissima, distinctionis gratia, Astrologiae appellatione designare placuit hypothesis, qua ex diversa astrorum positione, indeque deducto in sublunaria influxu, varii eorum eventus, variaque fata prædicuntur. Atque hac consideratione distingimus Astrologiam in *Genethliacam* & *Naturalem*. Illa ex astris futuras hominum, urbium regnorūque actiones & fata harolari studet: Hæc trium naturæ regnum incremēta & decrementa stellis subjicit. Utramque uno nomine nonnulli iudiciarium vocant, quidam vero Genethliacam, quidam Naturalem, judiciarium appellare malunt; nos, cuivis quidem suo abundare sensu relinçimus, extirramus tamen, quatenus tam in Genethliaca quam Naturali, ex quibusdam positis regulis iudicia de eventu formantur, utramque haud incommodè iudiciarium dici posse.

§. III.

§ III.

Chaldæi, qui teste Ciceron. L. I. de divin. C. I. propter planities magnitudinesque Regionum, quas incolebant, cœlum ex omni parte patens atque aperitum haberunt, in quo træctiones motusque astrorum facile observari poterant, astrorum contemplationi deditissimi fuerunt. Hos prios astrologæ inventores fuisse monet cum aliis Thomas Stanlejus in Hist. Phil. orient. Lib. I. C. 7. quanvis haud d' sint, qui vanam istam laudem Aegyptiis adjudicent. Putabant Chaldæi eam esse inter celestia & terrestria sympathiam, ut ex illorum influxibus hæc temper agantur, & hinc omnes nostræ actiones, vitæque ipsam ex astris eorumque cursu pendere. Præcipue vero, ut dicit Did. Siculus L. II. estimabant Chaldæi septem stellas (planetas) habere rationem caussarum agentium in unumquodque eorum, quæ in vita accidunt, easque ergo esse caussas boni & mali, prout hora natali dispositæ erant, atque ex earum contemplatione futura hominibus posse prædicti. A Chaldæis deinde ad alias gentes propagata est Astrologia; & hinc sine dubio Plato cum aliis Græcorum, solem, lunam & sidera reliqua deorum in consilio reposuit. Origenes, astra non efficiere quæ sunt inter homines, sed portendere, cœlumque divini voluminis instar esse consuit, cuius litteras & scripturam qui calleant, eos futuros in illis eventus legere & præsentire posse. Quidam etiam in hac superstitione eosque sunt progressi ut religionum ortum & interitum astris adscriberent. Sic seculo XII. quidam sub Ovidii nomine, ortum Judaicæ religionis, Jovis & Saturni conjunctioni attribuit, religionem

Chaldaeo - Persicam ex conjunctione Jovis cum Marte, Romanam ex conjunctione Jovis cum Venere, Christianam ex conjunctione Jovis cum Mercurio dependere turpiter statuit. Qui ulteriore notitiam veterum praesertim Astrologorum desiderat adeat Wossium in *de scient. Mathematicis*, aliosque, inter orbis Christiani eruditos, acerrimi vanissimae hujus artis propugnatores fuerunt Cardanus & Origanus, ultimum vero impetum in secta sua propaganda adhibuit Joh. Bapt. Morinus Sagacissimus alioqui Astronomus; qui tamen, circa medium adhuc seculi superioris, eo protervia accessit, ut *Religionum* etiam mutationes astris adscriberet.

S. IV.

TOtam vero hanc Astrologiam, quæ Genethliaca dicitur, de qua primum agere constituimus, vanam & imaginariam imo & impiam esse contindimus. Non negamus astra multarum actionum occasionem homini sapientia dare; sic aestivo tempore, sole splendente foenum & segetem colligit agricola; animi recreandi gratia expatiantur homines: Sic varia cœli phæno mena occasio nem praebent Astronomis observationum diligenter invigilandarum, & quæ sunt reliqua. Hinc tamen non sequitur astris vim inesse physico influxu prædeterminandi hominum actiones liberas, quum quibus intelligat plane diversa esse, occasionem actioni liberæ præbere, & eam extrinseco influxu ita determinare, ut non possit non physica sequi necessitate: prius salvam relinquit libertatem, posterius physicæ necessitati actiones humanas subiicit, caussam, quæ voluntatem moveat, animaliæ externam constituendo. Qyod quam falsum sit, Di-

§

Divinæque sapientiæ, bonitati & Justitiæ inglorium,
nemo non intelligit, qui perpendit, admissa hac hypo-
thesi, omnia divina & humana cœco regi fato, DE-
UMque, quatenus ejusmodi astra, talesque eorum po-
sitiones condidit & constituit, caussam simul esse debe-
re non omnium modo bonarum, sed & malarum ho-
minis actorum; quo asserto non stulte minus quam
impie caussa mali in optimum derivaretur DEUM, o-
mnis mali gravissimum osorem.

§ V.

Fculneum etiam est, cui Astrologi innituntur, funda-
mentum, quod nullis plane stabilitur rationibus,
sed ficta tantum imaginatione, ac falsis veterum tra-
ditionibus, quibus ceu oraculis divinis omnem adcri-
bunt fidem. Fingunt Saturnum melancholicis, Merku-
rium ingeniosis dominari, iracundiam a Marte, hilarita-
tem a Jove animis infundi & quascunq; alias hominum
propensiones, a variis planetarum & stellarum influ-
xiis dependere. Sed quid magis ridiculum dici ua-
quam poterit? Docet multiplex experientia plurimos
hominum sub eodem astrorum positu nasci, horum ta-
men omnium non eisdem esse animi propensiones, nec
eadem fata; consentirent vero ex esse, si Astrologiæ
sua constaret certitudo; tota ergo hæc ars falsa & ima-
ginaria est.

§ VI.

False prædictiones, quibus contrarius eventus omnem
ademit fidem, vanitatem hujus Astrologiæ haud
obscure ostendunt. Huc spectat Michaëlis Nostradami ju-
dicium (cujus meminit J. Christ Sturmius in Exerc.
Acad. p. 660.) propria ejus manu exaratum, supra
the-

thema natalium Viri Nobilis Antonii Suffredii, quod cum eventu comparatum, ita pulere conionabat. Erat (ita prædixerat Nostradamus) barba promissa & semicrisps; at ille semper usus fuit rasa. In media etate dentes ruginine affecti; At donec vixit & ad obitum usque obtinuit candidissimos. In senecta ita curvatus &c. At in extrema etiam ætate fuit er. et illima statura; In XIX anno, vel circiter, extranea successione divers, at præter paternam consecutus nullam fuit: a fratribus insidias patietur, & rucus, anno XXXVII. a fratribus uterini valuerabitur; at neque fratres ullos habuit, neque pater illius plures quam unam duxit uxores: uxorem extra patriam ducet; at ex propria patria solonensem scil. duxit: a præceptorib[us] Theologica doctrina obruetur, in Naturabilibus, Geometriis & arithmeticis disciplinis nec non occulte philosophia per magiam versabitur. At ille in his omnibus nullam speciem operam posuit, sed in excolenda jurisprudentia totus fuit. Non pertransiit LXXV. etatis annum; at ille ne pertransiit quidem LIV, de quo Nostradamus nihil. Ex hac & innumeris aliis ejusmodi historiis satis patere arbitramur Astrologos, ubi vera prædicunt, vel nudo casu, vel longe aliis, quam astrorum influxu, circumstantiis artibusque id præstare.

§. VI.

Est præterea Astrologia, qvæ Genethliacæ fert nomen, superstitionis plena. Est enim supersticio opinio qva verbis quidem DEUM existere conceditur, rebus tamen creatis & humanis divini qvid tribuitur. Notum vero DEO cordium scrutatori, vi omniscientiæ Ei propriæ, unice competere scientiam futurarum animi hys-

humani inclinationum, indeq; pendentis felicitatis vel infe-
licitatis. Astrologi ergo, astris hanc affingentes scientiam,
non possunt non superstitionis incurtere notam. DEUS
igitur Astrologiam, omneque divinandi genus severe in-
terdixit. Lev. XIX. 31. XX. 27. Deut. XII. 10. 14. Jes.
VIII. 19. XIX. 3. Jer. X. 2.

¶ VIII.

Licet adeo evidens sit Astrologiæ vanitas, non du-
bitant tamen ejus amatores varia ad fidem faci-
endam proferre argumenta. existimant namque diutue-
nas Chaldaeorum observationes, qvibus annotatum fu-
erit, quo habitu, qvaque positura stellarum aliquis
nascetur, tum deinceps ab incunte ætate ad mortem
usque qvibus qvis frucretur fatis, exhibere canones,
qvibus deinde ex astrorum ad'pectu, eujusvis hominis
nati sub eodem cœli habitu, prædicere possint fata.
Verum qvamvis concedamus ut verum, qvod dicitur de
studio Chaldaeorum in scribendis vitæ suæ Ephemeridi-
bus, & cum certo cœli habitu conferendis, inde ta-
men non sequitur illas posse formari regulas generales
de astrorum efficacia, qvum haud raro hi iidem Chal-
daei, ut testimonio ciceronis Libr. II. de divinat: con-
stat, & quantum innotescere potuit, in suis prædictis-
nibus sine decepti. His accedit incompletas esse eo-
rum observationes, qvum omnium hominum, qui
codem ubi vis terrarum nati sunt tempore, fata, cum
Astrorum collata habitu, non comprehendant. Nemo
ergo nisi Regularum Logicarum ignarus, adseret ex illis
observationibus generales formari posse regulas, qvum

8

ex particulari universalem non inferre liceat conclusionem. Tandem si ex cœli habitu, cum vita humana collato influxus astrotum colligatur, hæc generalis, sed falsa propositio fundamenti loco præstueretur: Quacunque sunt simul, eorum unum est caussa alterius. Sed quis ignorat multa simul esse & accidere, quorum tamen unum ex altero non dependet. Sic quis non risu exciperet ita argumentantem: vere hirundines ex hibernis redeunt, & dum hoc sit, gemmas arbores protrudunt; Ergo hirundines sunt caussæ gemmarum in arboribus? Nihil itaqe valet, quam urgent Astrologi, experientia, ad vanitatem eorum defendendam.

S. IX.

PErspecta breviter Astrologiæ Genethliacæ absurditate succedit altera astrologiæ Judiciariæ, species quam *Naturalem* vocavimus (S. 1.) & quæ astris vegetabilium in primis & animalium incrementa & decrementa, adscribit. Hanc, qui defendere student a sole ordiuntur, in confessu esse contendentes majori vel minori ejus ad Zenit cujusvis loci accessu & recessu ab eodem, oriri tempestatum varietatem, dura emolliri & eliqvari, plantas erumpere, animantes ad congressus incitari, aut disponi, tempore suis fœtibus alendis maxime idoneo. Hæc aliaque ejusmodi solis lumini & calori multum debere, res ipsa loquitur; quod eadem vero in diversis terræ regionibus ac locis, uno eodemque tempore multum variant ob caussam, nullatenus in cœlo & sole, sed in terra quærendam, non minus est exploratum. Non ergo negamus solis in sublunaria influxum, quem magnum & satis sensibilem esse ultro con-

9

concedimus. Neque tamen hinc sequitur stellas fixas, Planetas, & Lunam aliquo nobis perceptibili influxu valere ad tam insignes effectus in regnis naturæ ut volunt Astrologi, producendos, causas que existere praesertim fertilitatis & infertilitatis terrarum.

§ X.

DE Astrologia ergo Naturali disquisituris stellarum fixarum, planetarum & Luna consideratio præcipue in examen venire debet. Quid ut eo distinctius instituatur paucis indicabimus, qua occasione induci homines, dictis sideribus tantos tribuerint effectus. Constat vet res varias anni tempestates & tempora statum partes per ortum & occasum siderum designasse. Nam Hippocrat. Libr. II. Epidem. dicit etatem fuisse siccari, sine pluviis, usque ad occasum Plejadum, intelligit autem occasum cosmicum Plejadum, quæ autumno sole oriente cum scorpione occidunt. Sic etiam Virgilius Libr. I. Georg. indicat occasum Canis, cum sol versatur sub finem signi Tauri, his versibus :

*Candidus auratis aperit cum cornibus annum,
Tauris & adverso cedens Canis occidit astro.*

Ex his aliisque testimoniis liquet veteris Astronomiæ gnaros ex sideribus desumisse tempora statum signa, quibus inspectis, ex defectu debiti Calendarii admonerentur homines, quæ anni esset tempestas, & quid quilibet agendum. Factum hinc est ut homines initio, tantum per nodum signi, tribuerent intensissimum astatis servorem Caniculae, pluvias Plejadibus, nimbus Orionis, unde dictus nimbosus Orion, &c. Deinde vero, quod signum esse voluerunt veteres, pro causa habuerunt posteri existimantes alia sidera humida esse, eo-

rumque ortum pluviam re ipsa adferre, alia siccas tempestates efficiere, alia certa plantarum genera fovere, alia vero in certa animalia imperium habere. Videntes autem, experientia duce, non quotannis esse eandem aëris constitutionem cum iisdem conjunctam signis, quæ ex stellis fixis desumere; & simul observantes Planetarum positiones quotannis immutari, maiorem vim & efficaciam Planetarum ortui & variæ positioni attribuere cœperunt. Speciatim autem *Saturnum* credidere natura destructivum atque sic valde frigefacere, rigoritudines inferre præfertim melancholicis, humorum defluxus, & alia plura *Martem* sterilitatem exurendo inducere, morbos generare calidos & siccos, mortes repentinæ &c. *Jovem* contra cum agnata *Venere* producere fertilitatem & ubertatem, animantium salubritatem, &c. nisi a maleficiis, ut ipsis vocantur, planetis, Saturno scilicet & marte, aut aliunde impediti fuerint. *Mercurium*, maleficiis junctum, grandines, fulgura, terræ motus, tabes, convulsiones, Epilepsias &c. cicer; cum bonis vero Planetis Jove & Venere, bona decernere. Has planetarum vires multum variari adserunt, ac intendi modo, modo debilitati, pro ut isti in hoc aut illo signo, sub hoc aut isto cum planetis aliis adipeſtu, in hoc aut illo positiu cum stellis quoque fixis fuerint, quas omnes suis quoque non contemnendis polletere viribus dicunt. Conf. Joh. Ghrift. Sturmii Exercit Acad. Exerc. 13.

§ XI.

VIdemus igitur, si primam Astrologiæ speciem us originem, falso illam niti principio; nam ex comprehendentia hujus vel illius stellæ, hujus vel illius Planeti, quæ ortum vel positionem, cum hoc vel illo na-

euræ phænomeno, argumentantur ad causam; contrarie-
titur ergo fallacia non cause ut cause: multa etenim
simul esse antea innuitus (§. 8.) qvorum tamen u-
num non est causa alterius. Nihilo fecius hoc utrum
principio Astrologus, ita colligens; qvia tempore, quo
Sirius cum sole oritur & occidit intensissimus est calor,
ergo stella hæc est causa dicti caloris: qvia tempore
qvo Zona Orionis cum sole exoritur, aër plerumque
sit turbidus, ergo Orion in se est nimbus & causa
nimborum. Nemo itaque non intelligit, qvum nec
meliori ratiocinio in reliquis utantur Astrologi, fru-
straneum esse omne, qvod de influxu Astrorum præ-
dicant.

§. XII.

Sed magis adhuc corruit qvorundam de hoc influxu
præjudicium, ubi experientia duce perpendimus
non idem esse aëris temperamentum qvotannis, qvam-
vis eadem sidera statim post solis occasum singulis annis
orientur; nec eundem esse aëris statum, animaliumque & vegetabilium conditionem, licet iidem sint planetarum adspexit. An ergo ex iisdem causis, eodem modo agentibus, prodeant contrarii effectus? Nemo vel parum in physicis versatus hoc admittat, probe sciens, qvemadmodum similes effectus easdem habent causas; sic causas similes & easdem, simili eodemque modo agentes, eosdem producere effectus. Sæpe obser-
vamus unam regionem immodico imbre vexari, alteram vero vicinam nimia premi siccitate, licet utro-
biqve idem sit cœlorum positus.

§. XIII.

Sed dicunt Astrologi stellas & planetas non iulos ve-
ge-

getationem & animalium valetudinem excitare, sed con-
junctis aliis causis, quæ ubi contrariae & fortiores sunt
astrorum vincunt influxum. Dispiciemus ergo an ullum
sensibilem producant astra effectum. Licet stellæ fixæ
ejusdem cum sole nostro sint naturæ, multæque earum,
si non omnes, sole longe fortassis sint majores, ut ex
variis colligunt Astronomi argumentis; Ea tamen est fix-
arum a tellure distantia, ut telescopio, etiam præstan-
tissimo, quod vel ducenties aug^t objectorum diametros,
rite observata, atq; sic capillatio sublato seu flammæa in
tenebris irradiatione, tanquam radiis spuriis, veluti puncta
tantum lucentia sine notabili aliqua diametro resulgeant
Vid. Kilii Introd. ad veram Astron. Qui supra vulgus
sapere vult, non certe cum illo credit sufficere spa-
tium aliquot milliarum pro determinanda fixarum a
sole distantia. Flamstedius enim Astronomus Angliae ce-
leberrimus colligit distantiam stellæ polaris a terra es-
se 116023944 semidiametris terrestribus æqualem, vel di-
stantiam terræ a sole esse ad distantiam stellæ polaris
a sole ut I. ad 6173 vid. Whistoni Præl. Astron. p.39. & 81.
Qui ergo ex physicis novit de crescere lumen & calo-
rem in ratione duplicita reciproca distantiarum a lu-
minoso corpore, non adseret stellæ fixas aliquem sen-
sibilem in tellure nostram exercere caloris gradum,
multo minus aliam, quam non possident, efficaciam
inducere.

§. XIV.

Licet stellæ fixæ planetis longe sint a tellure remo-
tiiores, tanta tamen horum a terra est distantia,
ut neque ex iis sensibilis caloris effectus in hæc sublu-
naria profluere possit. Constat lunam reliquis plane-
tibus

tis tam primariis quam secundariis telluri esse propriorem, illamque præ reliquis planetis majori lumine terram illustrare; illius tamen radios, per speculum caustum in angustum collectos spatium, notabilem nullum in Thermometro indicare caloris gradum experientia docuit. Vid. Acta Erud. Lips. p. anno 1687. multo ergo minus caloris excitabunt reliqui planetæ. Nec minus, quum non proprio sed mutuatitio & reflexivo a sole lumine fulgeant, quod, ut constat, post reflexionem langvidum & debile redditur.

§. XV.

Confutato sic breviter stellarum fixarum & Planetarum Astrologico in sublunaria influxu nonnulla etiam de cometis addere lubet, quibus multum efficaciaz in hac terrena, præsertim autem in humanum genus, etiamnum tribuit superstitionis hominum credulitas. Recentior Astronomorum industria detexit cometas nihil esse aliud, quam corpora mundi totalia, quæ planetarum instar proprio destituuntur lumine & illustrantur mutuatitio a sole, quæque motu regulari in orbitis valde eccentricis, & extra regionem planetarum longe protensis, circa solem feruntur; nostro autem conspectui dum sistuntur, in regione planetarum versantur. Ex hac planetarum & cometarum convenientia liquet non plus his quam illis in sublunaria adsignari posse virtutis. Et quod singit vulgus nunquam impune spectatum cometar, id fallum esse jam eudum variis ostendit ex eius Joh. Baptista Ricciolus Almag. Novi Libr. VIII. test. I. Cap. V.

§. XVI.

Denagata stellis fixis, planetis & cometis vi influentiis in regna naturæ, quærituranne idem de Luna

Luna nostra sit adserendum? Non modo vulgus, sed & quidam Physicorum magnam Lunæ attribuunt efficaciam. Dispiciendum igitur an fundata sit hæc assertio. Ad quatuor capita in Sylva Sylv. Cent: IX. Revocat Illustris Baco de Verulamio influentias Lunæ: Prævocationem caloris, augmentum humiditatis, excitationem motus in spiritibus, inductionem purificationis. Hinc quoq; derivare solent Lunæ Patroni ejusdem vires insignes & notabiles in producendis augmentandisque humoribus præsertim in animalibus & vegetantibus, nec non augenda medulla & carne in iisdem, præcipue vero in canceris, Ostreis &c. inveterata opinione & consuetudine credendi nihil denique vulgarius est, quam carbonarium habere fidem circumforaneis hortulanorum libellis, in quibus, excommuni sententia, veriti ne ex philosophorum foro excludantur, magis quam usu & certa experientia, freqventer inculcant, radices & semina diversa aliis atque aliis Lunæ phasibus terræ esse committenda pro justo uberiorique obtinendo proventu.

S. XVII.

Breviter itaque, ut jubet instituti ratio, investigare studebimus, quamnam, vi observationum a diligenterissimis naturæ scrutatoribus habitarum, sit lunaris corporis ejusque virium ratio. Qvod itaque attinet operationis momenta per caloris aut frigoris aliquius inductionem in corpora & spiritus animales, per se evanescit quidquid est hoc argumentandi principium, postquam inde a Vilettii & Thzirnhausii temporibus, inventis speculis causticis, deprehensum fuit, nullam notabilem alterationem in thermometro inducere potuisse vel candidissimos Lunæ radios in arctissimum

mum focum coactos. Humiditatem qvod concernit tanta fide creditam, firmum est ex iteratis Societatum per Europam litterarum aliorumque philosophorum observationibus & argumentis atmosphera carere lunam, atque ex eadem consideratione, neque luminibus, lacubus, plantis aut animalibus gaudere posse. Unde igitur humiditatem tantam, qva omni destituitur ipsa, inducere poterit? Per se hinc constare putamus, putrefactionis invectionem, quam lunari efficacia adscribunt influxus defensores, non veritati esse consentaneam. Communi enim notum est experientia, nullam sine calore & humiditate oriri putrefactionem, sed nec calorem nec humiditatem excitare valet luna, ergo nec putrefactionem ulli lunari corpori inferre potest.

S. XVIII.

Experiencie lubrica valde fide nixis experientias si deles, immo usum ipsum quotidianum opponimus. Ecquis namque est, qui non deprehenderit, nec carnium incrementa in canceris, nec sationum sequentiae proventus dependere a lunationibus? Ne quid dicam, qvod conditiones haec vulgariter pro observandis lunae phasibus praescriptae ihorti- & agricultura sint impossibiles. Addo etiam, qvod accuratissimi Americanarum Insularum descriptores, ex longa observationum serie, omnia aliter ibi evenire memorent. Experimenta vero singularia, et si summa instituantur industria, quam difficulter procedant ex sequentibus palam fieri: Formam, qva fieri potuit, accuratissimam praescribit Illustris Verulamius in Sylva Sylv. p. 943. Cope inquit, semina quadam aut radices [ut cepas], ex illis alia plantentur immediate post lunam decrecentem; alia ejusdem

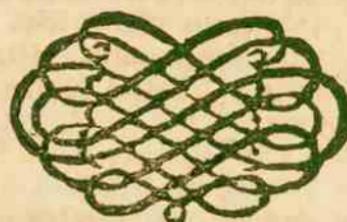
ejusdem speciei immediate post novilunium, sed ut per omnia exaltissime, quantum licet, convenient, quoad terram quoque opera detur. Commodissime id sit in oīis constituenāis eo loco, quem nec pluvia nec sol penetrat, ne varietas eīi turbet experimentum. Observa deinde, q̄o tempore feminā, luna decrescente, confita ad q̄am attitudinem progerminent, & gromodo differant ab iis crescente luna confitis. Tres hic annotavit difficultates Sturmiū in Physica Hypoth, Tom. II. p. 935. qvæ experimentum hocce, maxima licet cauteione instituendum irritum tamen reddere possunt. I:ō occurrit diversitas seminis, licet ejusdem speciei, qvum in uno major qvam in altero esse possit ac soleat ad germinandum aptitudo. II:ō qvod qvamvis olla & a pluvia & a sole sint remotæ, non est tamen facile eadem aëris conditio, idem caloris, humiditatis aëreæ, &c. gradus in plenilunio ac in novilunio, ne que III:ō eadem præcise conditio diebus intermediis. Si itaque tot difficultates premunt experimentum, cuius conditiones tanta cum circumspectione ab acutissimo propositæ sunt Philosopho, qvid existimandum de vulgaribus, qvæ cum seminibus ejusdem licet speciei, diversæ tamen bonitatis, tub dio, ubi soli & tempestatum varietati exposita sunt, in terris itidem diversæ indolis, in diversis climatibus, diverso tempore, diversa pariter cura instituuntur. Has igitur ob causas potius circumstantiaz cuidam sublunari tribuenda est varietas proventus.

S. XIX.

EX iis, qvæ enumeravit Verulamius de influxu lunari superstis vis excitandi motum in spiritibus, qvam qui

qui defendunt, argumenti loco allegare solent epilepticos, capitis morbis & nervorum doloribus obnoxios, quos omnes, subcerta lunæ phasi vehementius affligi communi & diuturna experientia constare dicunt. Sed ne videamur falcem in alienam iuuenture messim Medicis hanc rem examinandam relinquitur, qui variis observationibus ostenderunt non recte heic provocari ad lunæ influxum, nonnullosque morbos atque symptomata nomen potius quam vim aut originem eidem debere. Alii vim Lunæ in hac sublunaria probaturi provocant ad ejus efficaciam, qua æstum marinum excitat; hanc vero ejus vim neque solitariam neque ejusdem naturæ esse, verum dissimilibus longe ab iis niti regulis, quibus alioquin vim Lunæ in corpora animalium & vegetabilium probare conantur, ostendit accurata utriusque efficacie collatio quam heic ulterius exponere non permittunt instituti ratio & imperata brevitas.

SOLI DEO GLORIA.

quelli di cui al quale solo il suo nome è noto, non
è possibile determinare se esso sia del tutto italiano o
se invece sia stato composto da un poeta straniero.
Per questo motivo, quando si parla di «poesia italiana»
non si deve intendere che essa sia stata composta
da italiani, ma che sia stata composta in Italia.
Inoltre, anche se si volesse limitarsi alle poesie
scritte in Italia, non si potrebbe stabilire con
certezza se esse siano state composte da italiani
o da stranieri, perché la poesia non ha niente
di specificamente italiano, e neanche di straniero,
ma è una forma di espressione comune a tutti
gli uomini, e quindi non si può dire che poesia
italiana sia quella scritta in Italia, ma soltanto
quella scritta in italiano.

LEADER GR. 119

